

Жінка-подвиг. До 100-річчя М.Х. Савченко стор. 4

Я можу врятувати життя стор. 8

Найгарніші дівчата навчаються в CHAY стор. 8

Вісник

Сумського національного аграрного університету

№ 3 (230)

березень 2013

працевлаштування

Ярмарок професій у Сумському НАУ

20 березня 2013 року у Сумському національному аграрному університеті відбувся Ярмарок професій, який відкрив перший проректор, к. ю. н., почесний працівник прокуратури України Курило Микола Петрович.

Захід пройшов за такими спеціальностями: «захист рослин», «садово-паркове господарство», «менеджмент організацій», «менеджмент ЗЕД», «облік і аудит», «фінанси», «економіка підприємства», «маркетинг», «енергетика та електричні системи в АПК», «промислове та цивільне будівництво», «землепорядкування та кадастр», «технологія зберігання, консервування та переробки молока і м'яса», «ветеринарна медицина».

У Ярмарку взяли участь 34 провідних підприємства та організації Сумської та

Чернігівської областей і близько 120 випускників вищезазначених спеціальностей.

У конкурсі «Кращий за професією» свої навички та вміння презентували 7 кращих студентів випускних курсів: Шутько Артем (студент

закінчення на стор. 2

привітання

9 березня – День землевпорядника України

Шановні працівники землевпорядної служби України, співробітники кафедри землевпорядкування та кадастру Сумського національного аграрного університету!

Щиро вітаю вас з нагодою професійного свята – Дня землевпорядника.

Саме у ваших руках сьогодні знаходиться найдорожчий національний скарб – українська земля. Відповідальність і досвід, професійність та любов до рідної землі працівників землевпорядної служби є запорукою збереження і дбайливого використання земельних ресурсів нашої області та Батьківщини.

Сподіваюся, що спільними зусиллями, спрямованими на реалізацію державної земельної політики, ми вдосконалимо систему управління земельними ресурсами та раціонального використання найкращих у світі чорноземів та збережемо їх для майбутніх поколінь.

На вас, шановні викладачі, покладена відповідальна місія – виховувати й професійно формувати кадри для землевпорядної служби України. Тож нехай у вашій роботі вас супроводжує натхнення, успіх та ентузіазм.

У день вашого професійного свята бажаю вам міцного здоров'я, благополуччя та нових звершень у справі збереження нашого безцінного багатства.

З повагою Сергій Слизький, заступник голови Сумської ОДА

конференція

До ювілею видатної людини

12 березня 2013 року в Сумському національному аграрному університеті відбулася Регіональна науково-практична конференція «Удосконалення технологій рослинницької галузі виробництва», присвячена 70-річчю від дня народження Мішньова Анатолія Кириловича – кандидата біологічних наук, доцента, людини, що стояла у витоків заснування агрономічного факультету СНАУ і його беззмінного декана впродовж 25 років.

Відкрив конференцію ректор Сумського НАУ, доктор с.-г. наук, професор Ладика Володимир Іванович. «Я теж є учнем Анатолія Кириловича, як і більшість випускників СНАУ» – зазначив він у вітальному слові до учасників конференції. Також ректор наголосив на сучасності теми конференції, оскільки питання, що розглядалися, є актуальними як для науковців, так і для практиків північно-східного Лісостепу України.

На пленарному засіданні, яке розпочалося об 11.00, виступили з доповідями Івченко В.М., директор Департаменту агропромислового розвитку Сумської

ОДА (Сучасний стан та перспективи розвитку виробництва продукції рослинництва на Сумщині); Говорун О.Л., начальник фітосанітарної інспекції Сумської області, завідувач філії кафедри захисту рослин ім. А.К. Мішньова (Шкідливі організми та результативність фітосанітарних заходів на території Сумської області); Кабанець В.М., директор Інституту сільського господарства Північного Сходу НААН України (Наукове забезпечення агропромислового виробництва Сумщини); Прасол В.І., доцент кафедри землеробства, ґрунтознавства та агрохімії СНАУ (Життєвий шлях і творча спадщина А.К. Мішньова), а також провідні науковці СНАУ та наукових установ Сумщини.

О 15.00 розпочалися секційні засідання за темами: «Удосконалення технологій сучасного землеробства, рослинництва, захисту рослин та насінництва» та «Шляхи поліпшення підготовки фахівців агрономічного напрямку, їх працевлаштування та закріплення на виробництві».

Всі бажаючі мали можливість ознайомитися з експозицією, присвяченою життєвому шляху та науковій діяльності Анатолія Кириловича Мішньова, яка відкрилася у музеї історії СНАУ.

Олена Мовчан

Не забудьте у квітні привітати своїх колег з ювілеєм!

1 квітня – **Бойко Юлія Миколаївна**, доцент кафедри розведення і селекції та водних біоресурсів;
2 квітня – **Новікова Ольга Сергіївна**, старший викладач кафедри теоретичної та прикладної економіки; **Мищенко Ольга Василівна**, інженер-патентовед науково-дослідної частини;
7 квітня – **Денисов Роман Володимирович**, інженер навчального відділу;
10 квітня – **Темченко Оксана Олександрівна**, навчальний майстер кафедри будівельного виробництва;
11 квітня – **Осадча Світлана Василівна**, спеціаліст відділу по техніці безпеки та охороні праці; **Кубраков Єгор Єгорович**, дворник головного корпусу;
13 квітня – **Бондар Наталія Анатоліївна**, старший викладач кафедри ДПД та українознавства;
14 квітня – **Писарева Ірина Сергіївна**, старший лаборант кафедри архітектури та інженерних вишукувань;
15 квітня – **Радіонов Олександр Владиславович**, головний енергетик;
16 квітня – **Проваторова Віра Олександрівна**, старший викладач кафедри технології кормів і годівлі тварин;
17 квітня – **Андрух Сергій Леонідович**, доцент кафедри будівельного виробництва; **Подворчан Дмитро Євгенович**, доцент кафедри технології харчування;
18 квітня – **Зубко Владислав Миколайович**, доцент кафедри тракторів та с.-г. машин;
20 квітня – **Романовська Тетяна Іванівна**, завідувач відділу бібліотеки;
21 квітня – **Дегтяренко Андрій В'ячеславович**, доцент кафедри економічного контролю та аудиту;
22 квітня – **Бессараб Володимир Дмитрович**, навчальний майстер кафедри експлуатації техніки;
26 квітня – **Бойченко Ірина Йосипівна**, старший лаборант кафедри теоретичної та прикладної економіки;
28 квітня – **Садовська Ольга Володимирівна**, сторож головного корпусу;
29 квітня – **Березняк Світлана Михайлівна**, провідний бухгалтер відділу бухгалтерського обліку та звітності;

Вітаємо наших шановних ювілярів, а також всіх співробітників СНАУ, хто святкує свій день народження у квітні, бажаємо їм міцного здоров'я, бадьорості, успіхів та сонячного настрою!

Вісник

Сумського національного аграрного університету

заснована у 1991 році.

Мова видання - українська.

Реєстраційне свідоцтво

СМ №376/35-пр

від 22 лютого 2007 р.

Редактор: Л.Самсоненко

Комп'ютерний набір: О.Мовчан

Верстка: С.Чернойван

м.Суми, вул.Кірова 160 каб.

221 головний корпус

http://www.snu.sumy.ua

Газету набрано і зверстано в інформаційно-видавничому центрі СНАУ

Тираж - 1000 примірників.

Ярмарок професій у Сумському НАУ

Закінчення. Початок стор. 1

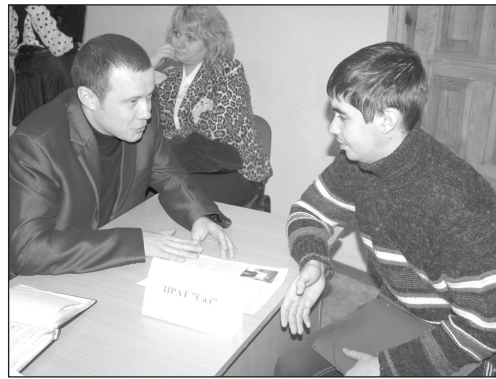

5 курсу, спеціальність «Маркетинг», Глухаді Ганна (студентка 4 курсу, спеціальність

«Менеджмент ЗЕД»), Бережок Тетяна та Курило Тетяна (5 курс, спеціальність «Садово-паркове господарство»), Пальоха Сергій (5 курс, спеціальність «Енергетика та виробництво»), Мішинська Альона (5 курс, спеціальність «Логістика»), Охріменко Юлія (5 курс, спеціальність «Менеджмент»).

Відбулося змістовне спілкування між роботодавцями та випускниками. На розгляд керівниками підприємств та організацій взято 208 анкет, 80 студентів випускних курсів запрошені на співбесіду до господарств та підприємств області. У результаті проведення Ярмарку професій 21 випускник знайшов собі місце працевлаштування, а керівники підприємств підібрали кваліфікованих фахівців.

Найбільшу зацікавленість студенти випускних курсів виявили до ПАТ «Бель Шостка Україна», ПрАТ «СК РЗУ Україна», ПП «РОСЬ» Охтирський

сиркомбінат, Холдингу «Лебединський насінний завод».

олімпіада

Хто найкраще знає історію?

14 березня 2013 року у Центрі студентського дозвілля Сумського НАУ за підтримки управління освіти і науки Сумської міської ради відбулася VIII міська мультимедійна олімпіада з історії. У підготовці та проведенні заходу взяли участь заступник проректора з навчальної роботи Колесник М.А., старший викладач кафедри ДПД та українознавства Власов В.М., співробітники юридичного факультету СНАУ, студенти.

До участі в олімпіаді було запрошено 27 шкільних та 5 студентських команд. Захід прохо-

див у формі майстер-класів викладачів історії шкіл м. Сум. Інтерактивна гра передбачала знання не лише з історії України та всесвітньої історії, а ще й поглибленні знання з краєзнавства, української культури. Сумський НАУ був представлений двома командами. У складі команди «Молоді ветерани» виступили аспірант Агаджанов-Гонсалес К., студенти Бивалін В. (факультет економіки та підприємництва) та Ізмалков І. (будівельний факультет). Друга команда була представлена студентами юридичного факультету (Козенко С, Матвеев Р.), інженерно-технологічного факультету (Сур С.), біолого-технологічного факультету (Чередніченко О). За підсумками заходу переможці та учасники були нагороджені подяками управління освіти і науки Сумської міської ради, переможці отримали почесні грамоти та подарунки.

Підсумки олімпіади:

Школи

1 місце - Обласний інтернат для обдарованої молоді - 108 балів

2 місце - ЗОШ №21 - 107 балів ; ЗОШ №

27 -- 104 балів;

3 місце - ССШ №9 - 96 балів; Гімназія №1 - 95 балів; ССШ № 17 - 92 балів;

Студентські команди

1 місце - "Молоді ветерани" - 108 балів;

2 місце - "Альтернатива" - 98 балів;

3 місце - СНАУ - 96 балів;

4 місце - УАБС - 93 балів ;

5 місце - СДПУ ім. А.С.Макаренка - 71 балів.

Вітаємо переможців!!!

вісті з коледжів

Чергова атестація у коледжі СНАУ

Кадровий склад є головним ресурсом кожного підприємства, організації, установи, від якості й ефективності використання якого багато в чому залежать результати його діяльності та конкурентоспроможності.

20 березня 2013 року у коледжі відбулося чергове засідання Атестаційної комісії, яка визначала відповідність педагогічних працівників зайнятій посаді, рівень їх кваліфікації. У 2012-2013 навчальному році атестацію проходили 9 викладачів, які підтверджували рівень професійної компетенції, професійну майстер-

ність, проявляли творчу ініціативу для забезпечення ефективності навчально-виховного процесу.

Рішення комісії було наступним: 3 викладачі підтвердили вже існуючу кваліфікаційну категорію, а 6 викладачів здобули більш високу.

Вітаємо викладачів, бажаємо не зупинятися на досягнутому, зростати професійно, оволодівати новими освітніми методиками і технологіями, активно впроваджувати їх у навчально-виховний процес коледжу.

Лопатка К.М., методист

досягнення

ЮК «Довіра» стала членом Асоціації юридичних клінік

1 березня 2013 року на базі юридичної клініки Національного університету «Кієво-Могилянська академія» відбувся 3'їзд юридичних клінік України.

На заході були присутні представники понад 50 юридичних клінік з вищих навчальних закладів усіх регіонів України. Більшість юридичних клінік делегували для участі керівників – викладачів та інших працівників вишів. Юридичну клініку «Довіра» нашого вишу представляв на 3'їзді Шоломій Дмитро – студентський координатор юридичної клініки.

На заході обговорювали питання систематизації юридичних клінік, їх розвитку та співпраці як між собою, так і з міністерствами України: юстиції (участь у системі безоплатної правової допомоги), освіти і науки, молоді та спорту

(унормування праці викладачів у юридичних клініках).

За підсумками 3'їзду оновлено реєстр юридичних клінік України.

обрано нове правління Асоціації юридичних клінік України, визначено напрямки роботи на наступний період.

Нагадаємо, що 5 липня 2012 року Верховною Радою України було прийнято в першому читанні проєкт Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо визначення статусу юридичних клінік як суб'єктів надання безоплатної правової допомоги) (№ 9502 від 25 листопада 2011 року, авторами якого є народні депутати С. Ківалов та Ю. Мірошніченко), яким передбачається визнати юридичні клініки як суб'єкти надання безоплатної первинної та вторинної правової допомоги.

наука

Високий результат на конкурсі

15 березня 2013 року на базі Донецького державного університету управління було проведено II етап Всеукраїнського студентського конкурсу наукових студентських робіт з напрямку «Інтелектуальна власність» у формі науково-практичної конференції (захист робіт претендентами на перемогу). Сумський НАУ був гідно представлений студенткою 5 курсу факультету економіки і менеджменту спеціальності «Менеджмент ЗЕД» Кабанець О.В. (науковий керівник д.е.н., професор Михайлова Л.І.).

За результатами наукової доповіді та захисту результатів роботи, Кабанець Олена була нагороджена Дипломом II ступеню.

Щиро вітаємо Олену та її наукового керівника з черговою нагородою на науковій ниві!

наука

Аспіранти запропонували цікаві проекти

15 березня 2013 року відбулась нарада ректора Сумського НАУ з аспірантами денної форми навчання. На зустрічі обговорювались інноваційні розробки аспірантів та можливість їх впровадження у Сумському НАУ.

Всі аспіранти взяли активну участь в обговоренні пропозицій та інновацій.

Дуже цікавим та несподіваним стало запропоноване Левченко Анною створення на базі СНАУ гурмінг-салону для тварин. Аспірантка факультету ветеринарної медицини Сенченко Анастасія запропонувала створити готель для тварин, яких на деякий час не в змозі доглядати їх господарі.

Зацікавила пропозиція Шинкарьової Наталії щодо створення програмної бази даних для ефективного підбору племінної пари.

Ректор Сумського НАУ Володимир Ладика відмітив інновацію Новицького Олександра, яка стосується організації виробництва тротуарної плитки та подібних блоків. Олександр наголосив, що отримані в результаті використання винайдених композицій та технології виробництва відрізняються підвищеною водонепроникністю, що збільшує їх строк служби в міжсезонний період, при цьому ціна на вироби зменшена за рахунок використання розповсюджених типів заповнювачів.

Була досить цікавою комп'ютерна розробка Гущина Артема «Земля v.1.0», яка створена мовою програмування 1С, вона спрямована на автоматизацію інформаційно-технологічних процесів, пов'язаних з оперативним веденням і використанням статистичних даних земельних ресурсів. Також, Артем запропонував удосконалити процедуру оформлення прав власності на земельну ділянку шляхом запровадження єдиного вікна.

Створити сучасну лабораторію енергозбереження та відновлюваних джерел запропонувала Крючкова Маргарита. Як інноваційну розробку Несветова Світлана запропонувала вирощування на малопродуктивних, забруднених, виснажених землях енергетичних рослин. Дана розробка сприятиме економії енергоресурсів, використанню альтернативних джерел енергозабезпечення, інноваційному розвитку землекористування.

Аспірант кафедри менеджменту ЗЕД та євроінтеграції наголосив на необхідності створення юридично-економічного консалтингу. Дану пропозицію підтримали і його колеги.

Досить жвавим було обговорення інновацій Бульченка Ігоря щодо створення лабораторії декоративних та екзотичних тварин. Приємним було те, що ідеї аспіранта захопили всю аудиторію та не залишили жодного байдужого та не зацікавленого.

Було запропоновано ще дуже багато нового та цікавого, адже аспірант – це людина творча. Маємо надію, що ідеї та проекти, які обговорювались на даній нараді будуть перспективно втілені у життя.

українознавство

Пам'ятаймо генія!

*Учіться, брати мої,
Думайте, читайте,
І чужому навчайтесь,
Й свого не цурайтесь.*
Т. Шевченко

Щороку відзначають українці на своїй землі і в зарубіжжі річницю від дня народження великого сина України, геніального поета і художника Тараса Шевченка. З цієї нагоди 12 березня 2013 року кафедрою державно-правових дисциплін та українознавства було проведено виховний захід. «Геній українського народу», в якому взяли участь викладачі кафедри та студенти факультету біолого-технологічного та інженерно-технологічного факультетів.

Пізнавати Шевченка можна і треба протягом усього життя. У його творах закладена надзвичайно потужна енергія, від якої живиться Українство протягом останніх двох століть. Тому Шевченка треба читати, досліджувати, розуміти і любити...

Дещо парадоксальна ситуація: Шевченко скрізь і всюди, він поруч з нами завжди, але наскільки ж ми звикли не помічати його, змирилися з тим, що уявлення про генія нам дасть шкільна програма з вивчення "Кобзаря"... Шевченко – у нашій мові, основоположником якої був, він – на вишитих картинах поруч з образами майже в кожній сільській хатині, його ім'я назавжди увічнено в нашому повсякденному житті: вулиці, бульвари, університети, пам'ятники, театри, премії, фестивалі...

Минають роки, а Шевченко так само для багатьох українців залишається нерозгаданим, непізнаним, а

відтак – подекуди байдуже, а інколи й вороже ставлення до Кобзаря. Чи зможемо ми колись уповні зрозуміти його феномен?... Його слово стало грізною зброєю, а своїми творами Шевченко навів закарбував у нашій генетичній пам'яті слово "Україна". Так, він поставив на сторожі нашого буття – і мертвих, і живих, і ненароджених, – величне материне Слово. Чому ж сьогодні забуваємо про це, дозволяємо паплюжити і нашу мову, і Кобзареве слово?...

Шевченко завжди актуальний, завжди цікавий і модерний, а його поезія – неповторна, самобутня і самодостатня!

Якщо поглянути ширше – сьогодні Україні як ніколи потребує глибокого розуміння Тараса Шевченка, його творів. Час зрозуміти – ми, українці, не повинні ненавидіти когось, ми маємо любити себе! Любити себе в Україні і любити Україну в собі.

Ми всі хотіли б дожити до часу здійснення Шевченкових ідеалів свободи і любові, коли справді нарешті «на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі...»

конкурс

Диплом II ступеню – у студентки ІТФ

З 19 по 21 березня 2013 р. на базі Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка проводився другий тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з технічних наук із групи спеціальностей «Машини і засоби механізації сільськогосподарського виробництва».

Конкурсна комісія розглянула 52 студентські наукові роботи, що надійшли з 26 вищих навчальних закладів.

У підсумковій науково-практичній конференції брало участь 13 студентів з 10 провідних

вишів України, що готують фахівців за обраним напрямком.

На доповідь кожному учаснику відводилось понад 10 хвилин, 10-15 хвилин тривало обговорення результатів роботи. Всього до кожного учасника було поставлено 5-10 критичних запитань, що дозволило не тільки більш детально ознайомитись з особливостями роботи, а й додатково оцінити ступінь самостійності її виконання, рівень підготовки доповідача.

Конкурсною комісією оцінювались: знання теоретичного матеріалу з обраного напрямку

досліджень, повнота та чіткість розкриття проблеми, новизна, аргументованість, логічність відповіді, якість оформлення роботи та елементи творчості.

вісті з коледжів

Визначили кращого куратора

Виховання особистості, активного громадянина, патріота своєї держави, високоморальної людини – важливість цих завдань усвідомлюють всі члени колективу Путивльського коледжу Сумського НАУ і докладають максимум зусиль для їх реалізації.

Однак, найбільше цією роботою займаються куратори навчальних груп. Саме вони є для студентів прикладом для наслідування.

З метою обміну досвідом роботи, популяризації виховної роботи Міністерством аграрної політики та продовольства України було оголошено конкурс «Куратор року - 2013». Кожне відділення представляли кращі педагоги, а саме: Анна Гудімова – куратор групи відділення ветеринарної медицини, Олена

Коцюба – куратор групи комерційного відділення, Надія Орехова – куратор групи бухгалтерського відділення, Роман Ребрик – куратор групи відділення правознавства, Оксана Слесарева – куратор групи технологічного відділення. Конкурсна програма включала три етапи: оцінка методичних матеріалів, візитка «Знайомтесь: це я» і представлення та захист власного досвіду виховної роботи.

Під час проведення конкурсу виявилось, що для кожного учасника виховна робота і студентська група – це не лише професійний обов'язок, а перш за все – покликання душі.

За рішенням журі переможцем конкурсу «Куратор року - 2013» став Роман Ребрик, який і буде представляти Путивльщину на регіональному етапі конкурсу.

Тиждень комерційної діяльності

За традицією, започаткованою досвідченим педагогом, завідувачем відділення Царьовою А.О., з настанням весни в Роменському коледжі СНАУ проводяться Тижневики комерційного відділення. Метою проведення тижневика є демонстрація студентами відділення своїх практичних вмінь і навиків з дисциплін економічного напрямку.

Святування розпочалося солодким ярмарком (відповідальна Паскевич Т.М.) та рекламою власного відділення за допомогою стінгазет. Викладачі нашого відділення Мурашенко А.О. та Шкіль С.О. провели відкриті уроки, Коваленко О.А. – відкрити виховну годину. Також наші студенти мали можливість поспілкуватися з представниками різних державних установ, банківських

організацій, приватних підприємств з приводу майбутньої професії. Заключним акордом було проведення конкурсу команд КВК між випускними групами відділення (команда 31-К «Адреналін» та групи 31-Ф «Новые лица»). Організаторами підготовки до КВК стали викладачі відділення Олександр Л.В., Войтенко Н.П. Переможцем конкурсу стала команда «Адреналін», почесне друге місце – у команди «Новые лица».

Викладачі відділення та студенти щиро вдячні керівництву навчального закладу за допомогу у проведенні святкування.

За інформацією офіційного сайту коледжу
www.rksnau.romny.info

до ювілею М.Х. Савченко

Жінка-подвиг

Ми продовжуємо цикл публікацій до ювілею нашої видатної землячки, новатора колгоспного виробництва, заслуженого працівника сільського господарства УРСР, двічі Героя Соціалістичної Праці Марії Харитонівни Савченко. І добре, що є люди, які знали Марію Харитонівну особисто. Своїми враженнями від спілкування з нею вони діляться на сторінках нашого «Вісника».

Спогади про Марію Харитонівну Савченко
В.М.Ткаченко,

директора Маловисторопського коледжу імені П.С. Рибалка Сумського НАУ, заслуженого працівника сільського господарства України

Наприкінці шістдесятих років минулого століття я працював у Маловисторопському сільськогосподарському технікумі (саме таку назву мав цей навчальний заклад до 1968 р.) звільненням секретарем комсомольської організації. В ті часи М.Х. Савченко була частим гостем нашої установи. Вона дуже часто приїздила на зустрічі з трудовим і студентським колективами як депутат Верховної Ради України і, звичайно, як випускниця навчального закладу.

Авторитет цієї жінки був неперевершеним поміж усіх візитерів. Вона випромінювала щирість, привітність та доброту. Говорила довірливо і глибоко переконливо.

М.Х. Савченко розповідала про свої досягнення, трудові будні у тваринництві, легко вміла переконати аудиторію в тому, що лише праця підняла її на п'єдестал відомої жінки-трудівниці.

Воістину вона була закохана у тваринництво і безпосередньо у корів Лебединської породи. Іншої назви породи, як «наша лебедина», Марія Харитонівна не вживала.

Своїми рекордами знана майстриня не хизувалась. Вона була щира у розповсюдженні власного виробничого досвіду, дуже раділа за успіхи колег і учениць-сподвижниць її трудової слави.

Марія Харитонівна заочно навчалась в нашому навчальному закладі, коли стала працювати завідувачкою молочнотоварною фермою. Педагоги, які вчили її, пригадують, що вона була дуже скромною студенткою, важко їй давалися загальноосвітні дисципліни, а от практичне тваринництво вона знала довершено. Одногрупники з великим захопленням слухали розповіді про її працю і відповіді на іспитах. Пригадую, як свого часу говорила про Марію Харитонівну викладач зоотехнічних дисциплін О.Ю. Цокота: «Я, викладач-практик, головним зоотехніком працювала понад десять років. Але коли слухала відповіді на заняттях Савченко М.Х., мені було дуже цікаво, бо то була розповідь про новаторську роботу в галузі».

Марія Харитонівна була великим прикладом для майбутніх фахівців - випускників нашого технікуму. Прикладом того, як шанувати тварин, як вірно доглядати за коровами, як роздоявувати, вирощувати рекордисток надойів молока.

Вже пізніше, коли став директором навчального закладу, неодноразово був у складі різних делегацій на господарських і партійних форумах, до складу яких обов'язково входила і Марія Харитонівна. Вона не відрізнялась від нас особливою поведінкою чи якимись забаганками. Скромність у неї була в крові. Вона завжди була широкою і привітною, не цуралась колективних неофіційних заходів. Говорила мало, але влучно і вичерпно. Уміла слухати співбесідника, а це також Божий дар. Мені завжди говорила добрі слова за педагогів, які її вчили, цікавилась, чим допомогти технікуму.

По приїзді із-за кордонів пропонувала зустрітись із студентами і розповісти, як ведуть тваринництво у Болгарії, Німеччині чи Франції.

Свого часу в нашому навчальному закладі активно працював самодіяльний Народний ансамбль пісні і танцю «Калина». У репертуарі творчого колективу була величальна пісня місцевих авторів про наших двічі героїв М.Х. Савченко та П.С. Рибалка. Звичайно, цей твір ми виконували і в Токарях, коли там побували з концертом. І ось після сценічного дійства до нас, самодіяльних аматорів, підійшла Марія Харитонівна і мовила: «Я люблю українську пісню і танець. Спасибі за те, що не забули і мене у своїй творчості. Сама співаю з дитинства. Ви

мене дуже вразили своєю майстерністю. Особливо танцювальними номерами. Покажіть того, хто це чудо зробив». Ми покликали до гурту нашого хореографа В.Г. Шершньова. Марія Харитонівна тривалий час спілкувалась з Віктором Григоровичем. Вони були цікаві один одному. На обіді з нагоди відвідин Токарів при проголошенні тосту наш хореограф підняв келих «За жінку-подвиг!» Влучно і об'ємно. Бо таке враження на митця справила Марія Харитонівна.

Або ж пригадую, коли в 1989 році навчальний заклад відзначав своє шістдесятиріччя, Марія Харитонівна приїхала раніше від призначеного часу на годину. Запитую: «Чому Ви, Маріє Харитонівно, приїхали раніше?» Вона відповіла: «Бо хочу ближче дізнатись про радгосп-технікум, поговорити з викладачами, які мене вчили, зустрітись із Пашею Згодою...»

П.С. Згода була кращим майстром машинного доїння корів радгоспу-технікуму, вона дуже шанувала Марію Харитонівну. Взагалі я не зустрічав серед тих, хто знав двічі героїню і не шанував би її. Марія Харитонівна несла молоді не лише особистий приклад відношення до діла, а й віру в величчя праці.

І, що головне, ми, молоді, вірили токарівській майстрині, боготворили, бачили в ній велику людину. Віра ця була непохитна. Такою великою і неймовірно трудолюбивою вона залишилась в моїй пам'яті через 40 років від першої зустрічі.

Велика у праці й звичайна в побуті

(за спогадами М.А.Грищенка)

Восени 1978 року я був обраний головою колгоспу ім. Леніна. Головування приймав від Герба І.І., а той від свого попередника Ткаченко Д.С. Шана до Марії Харитонівни у колгоспі була дуже великою, але не обходилося й без казусів. Як мені розповідав Ткаченко Д.С., чому він був позбавлений посади голови колгоспу, - через його необачність. А було це так. Якось на молочнотоварну ферму в Токарі приїхав Данило Сергійович. Підійшов до Марії Харитонівни, яка тоді вже сімнадцятий рік очолювала ферму, запитав скільки їй років, на що знала майстриня відповіла — 65. Колгоспний керівник став говорити відомій трудівниці, що мовляв ви багато потрудилися, мабуть, втомилися, - то може слід їти відпочивати...

Марія Харитонівна вислухала це зовнішньо спокійно. Не коментувала. Не просила у голови залишити її при колгоспнім ділі. Просто легенько посміхнувшись, подякувала і пішла від керівника.

Пройшов певний час. Зваживши все, Марія Харитонівна прийняла рішення, і якось під вечір вантажною машиною, яка була на колгоспному дворі в Токарях, подалася до Сум, а звідти поїздом - до Києва. А як відомо, на той час Марія Харитонівна була не лише двічі героєм Соціалістичної Праці, а ще й членом Центрального Комітету Комуністичної партії України, депутатом

Верховної Ради Української РСР. Тож до кого їхати за порадою, вона знала. З ким і про що розмовляла відома всій Україні жінка, історія мовчить. Важливо, що на другий день до м. Лебедин прибув особисто Міністр сільського господарства України з відповідними повноваженнями. Зібрали бюро Лебединського райкому партії, негайно вивели Данила Сергійовича із членів бюро райкому і рекомендували колгоспникам звільнити його з посади голови колгоспу. Отож, після спроби такого управління Марією Харитонівною був рекомендований на посаду голови колгоспу Герб І.І. Звісно, що Токарівською фермою продовжувала керувати Савченко М.Х. І це тривало до 1992 р.

На фермі я був раз на тиждень, як працює зафермою і які стосунки в колективі, добре знав. Марія Харитонівна була для працівників тваринництва та і всіх селян не лише знаним керівником, а й помічницею, і порадицею, і піклувальницею, і заступницею. Пригадую, коли один із керівників колгоспу спіймав на крадіжці доярку і покликав міліцію здавати порушницю, Марія Харитонівна дізнавшись про це, до начальника управління внутрішніх справ у Лебедін доїхала першою і захистила доярку, довела, що то її біс попугав і фермиське товариство все зробить для того, щоб ця жінка ганебних вчинків більше не припускалась».

Вона допомагала всім, хто до неї звертався. Тоді ж всякий путній товар був у дефіциті. Отож, для когось клопоталась за килим, комусь за мотоцикл, холодильник чи телевізор. Допомогала своїм депутатським впливом всьому колгоспу і району. Складалось враження, що така громадська робота для неї не була обтяжливою, вона її виконувала залюбки, від щирої душі.

У Токарях її боготворили, їй вірили. Ще вона всіх любила й поважала. Пригадую, на перших порах мого головування, майже двічі на місяць у вечірню пору Марія Харитонівна з гостинцями переступала поріг нашої хати із звертанням: «Ну, як живе, молоді люди, як ваші дітки, які у вас клопоти...». Нам із дружиною тоді було біля тридцяти. За віком ми були її дітьми. Вона в певній мірі нами опікувалась. Було посидати із дружиною, Валентиною Миколаївною, поговорити, чаю поп'юти. Піднімається: «Поїду я, мені ще на ферму треба заглянути та і до сусідів зайти, пообіцяла їм шифер на нову хату, нехай завтра їдуть до райпо та забирають».

Цінували Марію Харитонівну не лише за людяність, особисту працю, а й за високі заробітки, які отримували тваринники молочнотоварної ферми. Воно й зрозуміло. Продуктивність корів найвища в районі. І це не дописування до виконання виробничих досягнень, які тоді процвітали, або молоко «нормалізовували» (розводили водою — так робили в окремих господарствах району, щоб збільшити удій молока від корів), це були дійсно високі виробничі досягнення — найбільші в районі й області.

У Савченко М.Х. на фермі все залежало від неї і працівників: раціон для тварин найліпший у районі, бо Марія Харитонівна своєчасно подбає про соняшникову макуху, або інший шрот чи білково-вітамінні добавки. Це все було під контролем у завідувачки фермою. Вона була не лише майстринею ведення взагалі тваринництва, а й великою вболівальницею за якість ведення плеїмної справи, особливо за вирощування молодяку великої рогатої худоби, за якісне парування корів, дотримання технологічних процесів у їх годівлі та доїнні.

У діяльності завідувачки фермою суттєво надавалась організаційна і зоотехнічна допомога з боку головного зоотехнічного колгоспу І.Г. Дрозденка. Вони добре працювали в тандемі, пізніше потоворишували родинами.

Проте мені особливо хочеться відмітити перше моє враження від ферми Марії Харитонівни. Тваринництво, яке я побачив у Токарях на дві-три позиції було якіснішим і різко

позитивно відзначалось від господарства, де я працював раніше. Це була інша робота, інше ставлення і організація справ. Тут не могли зробити щось абияк. На МТФ № 3 здійснювали всі технологічні процеси по догляду і годівлі за коровами на найсучаснішому рівні. На фермі у Марії Харитонівни погано годувати тварин не могли. Такого навіть в думках ніхто не міг припустити. А ще на фермі дійсно працювала школа передового досвіду. З боку ж керівниці забезпечувався контроль і глибока віра в те, що саме так повинні люди любити тварин, доглядати за ними. І це було різночуде переконливо у порівнянні із роботою інших господарств району. Токарівці чітко знали: сумлінна праця забезпечить рекордні результати у тваринництві. Висловлюючись сучасною мовою, я на фермі Савченко М.Х. в сімдесяті роки побачив алгоритм високопродуктивної праці у тваринницькій галузі. Токарівські тваринники під орудою Марії Харитонівни мали чіткі і якісні мотиви на те, щоб працювати лише найкраще.

Вже пізніше, коли я став головою райвиконкому, а далі посади мали різну назву, але був першим керівником Лебединського району - часто використовував у спрямуванні тваринництва району саме ті підходи до галузі, які використовувала М.Х. Савченко.

Марія Харитонівна і на роботі, і в домашньому господарстві була взірцем для селян. І в той же час вона особливо і не відрізнялась від них. Зовнішньо її дім був схожий на сусідські, щоправда в середині він мав більше зручностей, ніж тодішні сільські хати. Та це й не дивно, бо знала жінка їздила не лише по столицях колишнього Союзу, а часто була у складі делегацій у багатьох європейських країнах. То, звісно, вона бачила побут прогресивніший, ніж у тодішньому українському селі.

Що кидалося в очі гостям оселі, то це її нагород. Вони займали почесне місце у центральній кімнаті. Саме ці нагороди підкреслювали величчя праці цієї жінки, її відомість, популярність і те, що держава і громадські організації високо цінували її звичайну працю.

Серед особливих рис характеру Марії Харитонівни мені впадала у вічі неймовірна працьовитість і самовідданість, любов до людей. Вона була дуже гостинна і привітна. Приймаючи у своїй оселі нашу героїню багато людей. Були і високоповажні міністри, секретарі Центрального Комітету Комуністичної партії, високопосадовці із Москви, столичних міст інших республік, що входили до складу Союзу Радянських Соціалістичних республік, зарубіжні гості. Яким би не було частування, але завжди господиня пригостила особисто випеченими пиріжками із різними начинками та молоком. А ще Марія Харитонівна завжди до гостей випромінювала тепло, її позитивна аура діяла заспокоїливо на гостей, а в певній мірі і чаруюче: як, така заслужена, велика і така проста?!

Марія Харитонівна мала і особливий рису — вона подекуди не реагувала публічно на окремі дії чи заяви, а, так би мовити, була «сама собі на умі» — їдьте, ми самі розберемось, як нам жити й працювати.

Високий статус Марія Харитонівна для себе не використовувала надмірно, вона була дуже скромна. Свої зірки вона більше використовувала для успішної діяльності колгоспу та в цілому Лебединського району, а в окремих випадках Сумської області.

Природа нагородила нашу героїню добрим здоров'ям. Вона рідко лікувалась. Можливо генетика, а можливо і постійна праця її так загартували, що вона мала міцний дух, який, в свою чергу, забезпечував їй досить тривалий активний спосіб життя.

Коли мене зараз запитують, як Марія Харитонівна відпочивала, то на це питання важко відповісти, бо за тривалий час спілкування із нею, а це із 1978 і майже до останніх днів її життя, я так і не вбачив у її житті уподобань до особливих розваг чи відпочинку. Вона жила працею і добром, яке робила для людей.

твоє здоров'я

Туберкульоз виліковний!

Кожен з нас щодня вирішує безліч питань. Інколи «термінові» та «невідкладні» справи змушують забути про себе... Навіть почуваячись хворими, ми відкладаємо візит до лікаря, оскільки не вважаємо хворобу вартою уваги настільки, щоб витратити дорогий час. Подекуди нам бракує необхідної інформації, щоб усвідомити значущість проблеми, або нами володіють помилкові переконання, які заважають вчасно звернутися за допомогою.

Пропонуємо до вашої уваги інформацію, що дозволить вам своєчасно прийняти рішення, від якого може залежати здоров'я і навіть життя. Отже, знайдіть декілька хвилин для того, щоб ознайомитися з відповідями на питання, які найчастіше виникають у більшості людей, коли вони чууть слово «туберкульоз».

Із засобів масової інформації мені відомо, що в Україні зареєстровано епідемію туберкульозу. Це дійсно серйозна проблема чи перебільшені плітки та непідтверджені дані?

Дійсно, в Україні ще в 1993 році зареєстрована епідемія туберкульозу. На превеликий жаль, ця недуга і наразі продовжує розповсюджуватися. У 90-х роках ХХ сторіччя захворюваність на всі форми туберкульозу зросла майже вдвічі. Згідно даними Інституту економіки Національної академії наук, зараз кількість хворих на туберкульоз становить біля 1,4% населення України.

Яким чином збудник – мікобактерія туберкульозу (паличка Коха) потрапляє до організму людини?

Людина, хвора на так звану «відкриту» форму туберкульозу, кашляючи, виділяє у повітря разом з крапельками мокроту чи слини паличку Коха. Людина, що знаходиться поруч і вдихає ці заражені крапельки, може бути інфікована. Оскільки заражені крапельки осідають на часточках пилу, існує вірогідність зараження іншої людини, якщо вона вдихне цей пил.

Тобто, якщо людина бодай один раз опинилася поруч з хворим на туберкульоз чи вдихнула заражений пил, то вона обов'язково захворіє?

Найбільший ризик захворіти має людина, у якої на момент «зустрічі» з мікобактерією туберкульозу знижений імунітет. Причиною послаблення імунітету може бути перевтома, погане чи нерациональне харчування, стрес, наявність інших захворювань, які призводять до порушення роботи імунної системи людини.

Крім того, нагадаємо, що паличка Коха може виділятися у зовнішнє середовище тільки при «відкритій» формі туберкульозу. Всі інші форми цього захворювання безпечні з погляду передачі збудника захворювання.

Чи правда, що на туберкульоз найчастіше хворіють люди без певного місця мешкання, а також ті, хто постійно вживає алкоголь чи наркотики? Можливо, паличка Коха є безпечною для інших людей?

Так, ризик інфікування дійсно вищий саме у цих категорій людей, але знов таки ж тільки через те, що у них знижений імунітет внаслідок поганого харчування та нездорового способу життя. На жаль, в умовах епідемії ризик захворювання підвищується абсолютно для

всіх. Має значення також погіршення екологічної ситуації, стреси, перевтомлення. Туберкульоз не звертає уваги на соціальний чи фінансовий статус та наявність прописки в паспорті. Головне значення має стан організму людини на момент «зустрічі» зі збудником захворювання.

Хто ж найбільш ризикуює захворіти?

Найбільший ризик мають люди, інфіковані ВІЛ і хворі на СНІД.

Високий ризик мають також:

- люди, що знаходяться у постійному контакті з хворими на «відкриту» форму туберкульозу;
- люди, що зловживають алкогольними напоями чи вживають наркотики;
- ті, хто погано харчується, мешкає у поганих умовах;
- люди, що мають хронічні захворювання;
- курці, адже у них через тютюнопаління порушується захисна функція слизової оболонки дихальних шляхів;
- діти – через те, що їх імунна система ще остаточно не сформована, а також люди похилого віку, оскільки їх імунітет з віком послаблюється.

Як захистити себе і своїх близьких від туберкульозу?

У відповідності до Закону України «Про боротьбу з туберкульозом» дітям безкоштовно проводяться обов'язкові профілактичні щеплення згідно з календарем профілактичних щеплень. Дані досліджень свідчать, що таке щеплення дає досить довгий та надійний імунітет, але, на жаль, на 100% не захищає від захворювання.

Отже, існує тільки одна можливість, а саме раннє виявлення і лікування хворих на туберкульоз.

Відмова від шкідливих звичок, дотримання принципів раціонального харчування з достатньою кількістю вітамінів та мінералів чи приймання полівітамінних препаратів допомагає підтримувати імунітет в належному стані.

Корисним є також загартовування і фізичні вправи. Слід уникати перевантажень і негативних емоцій, недосипання і перевтомлення.

Які симптоми вказують на те, що людина може бути хвора на туберкульоз?

- Кашель, що триває більше 2-3 тижнів;
- Домішки крові у мокроті, яка виділяється при кашлі;

- Підвищена температура тіла без очевидних причин більше 507 днів;
- Задишка і біль в області грудної клітини;
- Безпричинне зниження ваги;
- Зниження чи відсутність апетиту;
- Постійна слабкість, підвищена втомлюваність;
- Підвищене потовиділення, особливо вночі.

Що робити, якщо у себе чи своїх близьких я помічу схожі симптоми?

Негайно звертайтеся до лікаря! Одроз, не посилюючись на невідкладні справи, відсутність часу чи грошей. Переконайте людину, яка має такі симптоми, в необхідності термінового візиту до свого дільничного терапевта.

Напевне, обстеження на туберкульоз є складним, тривалим і досить дорогим?

Обстеження складається з аналізу мокроту, рентгенографії і додаткових, за необхідності, призначених лікарем, аналізів. Обстеження просте, безпечне і робиться протягом декількох днів.

Зрозуміло, що туберкульоз – тяжке й небезпечне захворювання. Отже, лікування, напевне, коштує дуже дорого?

У відповідності до діючого законодавства і Національної програми боротьби з туберкульозом лікування цього захворювання в Україні проводиться безкоштовно. Лікувальні заклади забезпечені всіма необхідними протитуберкульозними препаратами.

Я знаю, що лікування досить тривале, близько року. Але ж я можу втратити роботу, та й знаходитися так довго в лікарні ой як не хочеться!

Згідно з Законом України «Про боротьбу з захворюванням на туберкульоз» від 05.07.01 № 2586-III, стаття 20, «на весь період лікування

хворого на туберкульоз за ним зберігається місце роботи». Крім того, у відповідності до сучасних програм лікування, термін перебування в лікарні значно скорочений, деякі форми туберкульозу лікуються у денних стаціонарах, а на певних стадіях лікування можливе перебування пацієнта вдома.

Якщо у мене знайшли туберкульоз, чи існує необхідність обстеження чи лікування моїх близьких та колег?

Обстеження людей, які перебували в тісному контакті з хворим на туберкульоз, є обов'язковим!

Це дозволяє виявити захворювання на ранніх стадіях або при наявності показань провести профілактичне лікування, що значно зменшує вірогідність захворювання.

Кажуть, що препарати, якими лікують туберкульоз, дуже погано впливають на печінку і взагалі на загальний стан організму. Це правда?

Більшість пацієнтів добре переносять ці препарати. Звісно, як і більшість інших фармацевтичних засобів, ці ліки мають певний негативний вплив на організм, який компенсується після їх відміни. Але в даному випадку ризик, що виникає для здоров'я і життя людини в разі захворювання на туберкульоз, у сотні разів вищий, аніж ризик, що може виникнути при прийманні протитуберкульозних препаратів.

Чи допомагають «народні» методи лікування?

Жодне з відомих народних засобів не здатне вилікувати туберкульоз. Їх можна використовувати як додаток до основного лікування після консультації з лікарем. Але гаяти час на спроби вилікуватися самостійно народними засобами при туберкульозі не можна ні в якому разі! Це може привести до появи ускладнень, небезпечних для життя.

Чи можливе повне одужання людини, хворої на туберкульоз?

Так, повне одужання можливе при умові раннього початку і суворого дотримання режиму лікування і рекомендацій лікаря. При ускладнених формах туберкульозу лікування є більш складним і довгим, але повне одужання також можливе.

Головне – своєчасно звернутися за допомогою!

Підготувала
Олена Мовчан

бібліотека

Кольори душі художника

«Живопис, як і різне мистецтво – це перш за все філософія. Кольори самі по собі нічого не варті, якщо вони не виражають глибокі думки художника». (В. Лідін)

У науковій бібліотеці Сумського НАУ відбулася творча зустріч з художником – Ігорем Швачуновим, автором картин, представлених у читальній залі періодичних видань, де користувачі та гості мають можливість переглядати, аналізувати і просто милуватися художніми полотнами.

На сьогодні про митців культури чимало інформації можна знайти в періодичних виданнях, в мережі Інтернет, у тому числі і про Ігоря Швачунова, тому хочеться акцентувати увагу на його картини, які наразі виставлені в бібліотеці.

Ігор Швачунов запропонував художні полотна, на яких відтворено міські та сільські пейзажі Сум, Тростянець, Могриці. На картинах зображено вечірні сутінки та прохолодні ранки, які, мов полустанок між днем і ніччю, що запрошує затриматися і вдуматися, зосередившись на роздумах художника. Зупинитися на межі протиріч, шукаючи розуміння, переосмислюючи життя у просторі, у часі...

Усі вісім робіт були написані автором протягом трьох років (2008-2011). Живописні пейзажі притягують своїми кольорами, де і жовтий, і червоний, і зелений... То кольори душі художника, в яких доброта, тепло, затишок...

Картина «Життя в провінції» виконана в стилі неоімпресіонізму, якому характерні червоний, синій, жовтий кольори. При цьому червоний і жовтий накладаються поряд, тоді вони (в цьому стилі) повинні нести радість, але художник покриває ним зовсім невеличкий дах будиночку, який десь там, вдалині, на задньому плані... Натомість – великі сірі хмари, холодні кольори, величезна тінь від будинку закриває шлях. Мабуть, нікому не захотілося б стати в тому місці... Все ж, десь із-за хмар ледве пробиваються промені сонця, викликаючи усмішку, адже день просвітлюється... У цьому ж стилі створена картина «Розмова», на якій показано осінній пейзаж селища Тростянець. Знову холодні кольори... У вечірньому смерканні затрималися дві жінки. Освітлена вуличним ліхтарем, їхня розмова набуває теплого приємного відтінку... Художнє полотно «Шлях», де на тлі червоного неба зображені розбурхані хмари, оптимістично віддає енергію.

На картині «Пейзаж із художником» бачимо самого художника, який прямує до храму (у християнській теології «храм» – це символ зменшеного всесвіту). Тож, як творча особистість, митець, розкриваючи «власний світ», викладає внутрішній стан на полот-

но... В червоному плащі – «красный – рос.» – красивий, але один, сам – символ самотності. Оптимізму придає освітлена місяцем маківка церкви.

Чорний колір теж впливається між яскраві кольори... Та варто відзначити, що на всіх полотнах пробивається світло, яке художник передає за допомогою літарів, місяця, сонячних променів. Те світло – то сподівання, ствердження, що завтра буде новий день: світліший, радісніший, кращий...

Запрошуємо до перегляду художніх полотен Ігоря Швачунова, які будуть виставлені в науковій бібліотеці Сумського НАУ до 14 квітня.

Райса Почтарьова,
зав. сектору просвітницької
роботи наукової бібліотеки

змагання

Я можу врятувати життя!

11 березня 2013 року в Сумському НАУ відбувся I тур Всеукраїнського змагання старшокласників та студентів з надання невідкладної медичної допомоги «Я можу врятувати життя!». Організаторами проекту виступили Український фонд «Здоров'я» і Всеукраїнська рада реанімації та екстреної медичної допомоги за офіційної підтримки Міністерства охорони здоров'я України й Сумської обласної державної адміністрації.

Це змагання є чудовою можливістю для учнів та студентів спробувати себе в ролі рятувальників у ситуаціях, максимально наближених до реальних.

За статистикою, вірогідність повернути до життя людину, у якого зупинилося серце, через 10 хвилин становить 5%. Якщо невідкладна допомога надана протягом першої хвилини після раптової зупинки серця, то вірогідність повернути людину до життя - вже 80%. Ось чому ті знання, навички, які отримують

учасники, критично важливі для того, щоб допомагати людям, які потрапили у важку ситуацію.

Нас вчили цьому в школі, в інституті, на курсах водіїв, але що ми знаємо? Ми спробували перевірити на друзях, людях поважних і навіть тих, що розуміються на медицині. Не всі знали, наприклад, що, роблячи штучну вентиляцію легенів, просте «дихання рот у рот», треба стежити чи здійснюється грудна клітина - якщо так, то повітря проходить, якщо ні, то всі зусилля рятувальника марні. Або, скажімо, ще зі школи пам'ятаємо, що при кровотечі джгут накладають вище рани. Виявляється, не просто вище, а на стегні, якщо це нога, або на передпліччі, якщо рука, інакше кров усе одно йтиме. Це лише пара прикладів.

Захід розпочався коротким, але змістовним теоретичним курсом, після чого перейшли до відпрацювання цих ситуацій на практиці. Проводили заняття досвідчені кваліфіковані лікарі-реаніматологи з великим досвідом роботи у критичних ситуаціях.

За умовами змагань, студенти виконали завдання, моделюючи ситуації з реального життя, які вимагають надання першої невідкладної медичної допомоги при раптовій зупинці серця, обструкції органів дихання і кровотечі. Необхідний мінімум практичних навичок - вміння накладати пов'язки, а також робити штучне дихання і непрямий масаж серця. Останнє, за визнанням студентів, виявилось мало не найскладнішим через ризик пошкодити грудну клітину потерпілого. Якщо неправильно це робити, то замість того, щоб

допомогти, можна навпаки - зробити тільки гірше. Потрібно дотримуватися ритму. І не панікувати.

Втішило те, що студентів навчання щиро зацікавило. Ми й не сподівалися, що вони так пильно стежитимуть за інструкторами, повторюватимуть їхні дії і рватимуться до манекенів, щоб зробити їм штучне дихання та непрямий масаж серця. І це найцінніше - навички. Все, що почули, повторили руками - надавали допомогу при зупинці серця, «рятували» один одного від задущья, перев'язували руки.

Студенти моделювали свої дії з порятунку життя відповідно до заданої інструкторами ситуації. Критеріями оцінки були вміння орієнтуватися та зосереджуватися у критичній ситуації, швидкість надання допомоги, послідовність та правильність дій.

Всі учасники отримали сертифікати про проходження навчання з надання першої невідкладної медичної допомоги (ПНМД) та методичні матеріали-пам'ятки.

Сподіваємося, що отриманий досвід зміцнить бажання молоді бути корисними людям, допомагати постраждалим, разом долати перешкоди і перемогти навіть у найскладніших обставинах. Я щиро рада за наших студентів, які навчилися надавати допомогу постраждалим, і далі будуть заражати ідеями навчитися цьому своїх друзів та батьків. Переконаю, що цей соціально важливий проект варто продовжувати. Чим більше людей будуть знати, як рятувати життя, тим краще. Відповідно до європейських стандартів, все населення має знати і мати практичні

навички надання першої невідкладної допомоги. Ми до цього тільки прагнемо, і така акція - це гарний початок великої роботи, яку належить зробити по всій Україні. А практичні навички, набуті учасниками під час навчання, допоможуть їм у важких ситуаціях, і якщо поряд опиниться людина, що потребує допомоги, вони не розгубляться і нададуть її.

Лариса Самсоненко

P.S. Фінальні змагання з надання першої невідкладної медичної допомоги у рамках спеціального проекту «Я можу врятувати життя» пройшли 15 березня 2013 року на базі Сумської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 7. Серед команд Сумського національного аграрного університету, Сумського державного педагогічного університету ім. Макаренка, Сумського державного університету та машинобудівельного коледжу наші студенти вибороли і місце, з чим їх і вітаємо!!!

новини з коледжів

День студентського самоврядування

Нещодавно у Маловисторпському коледжі СНАУ відбувся вже традиційний День студентського самоврядування.

З кожної академічної групи було обрано дублерів-викладачів, які підготували заняття та провели їх у своїй групі. Також були призначені дублери кураторів груп, які цілий день працювали з групою та готували тематичну виховну годину. Серед студентів знайшлися і ті, що протягом дня керували навчальним, виробничим процесом та господарською частиною в коледжі.

Дублером директора навчального закладу було призначено голову ради студентського самоврядування Камчатного Олександра, студента ТТ-41 групи; дублером заступника директора з навчальної роботи була Голуб Юлія ТР-41 група, член ради студентського самоврядування коледжу; дублером заступника директора з виховної роботи було призначено Павучек Олену В-32 група; Камчатний Дмитро ТТ-41, Городкова А.

В-31 група також виконували професійні обов'язки членів адміністрації коледжу. Студенти-дублери дуже відповідально поставилися до виконання своїх обов'язків, слідували за відвідуванням організацією навчання, вирішували нагальні проблемні питання робочого дня.

Особливу роль в День студентського самоврядування було відведено тематичній виховній годині «Життя у праці», адже 27 квітня 2013 року в Україні відзначатимуть 100-річний ювілей Марії Харитонівни Савченко, ім'я якої навечно золотими літерами вписане в історію Сумщини і нашої країни, двічі героя Соціалістичної праці, новатора сільськогосподарського виробництва.

Всі групи готували матеріали для виховної години на чолі зі своїми дублерами кураторів. Тож і в групі ТР-42 була проведена цікава та змістовна виховна година, яку підготував дублер куратора В'юн Микола.

За інформацією офіційного сайту коледжу www.agrocollege.sumy.ua

екскурсія

Як роблять Кока-Колу?

11 березня 2013 року студенти факультету економіки і менеджменту на чолі з к.е.н., доцентом кафедри менеджменту ЗЕД та євроінтеграції Дашутіною Л.О. та старшим викладачем кафедри економіки і контролінгу Мазій І.М. відвідали ІП «Кока-Кола Беверіджес Україна», що знаходиться за адресою: Київська

область, Броварський район, смт Велика Димерка. Під час екскурсії студенти мали змогу побачити, як робляться їхні улюблені напої та ознайомитись з одним із провідних бізнесів України зсередини.

ІП «Кока-Кола Беверіджес Україна» володіє одним заводом і працює з 1999 року. Завдання заводу - виготовлення та дистрибуція Coca-Cola, Coca-Cola light, Coca-Cola Vanilla, Fanta, Sprite, соків та

нектарів Rich та «Добрий», BotaniQ, холодних чаїв Nestea, енергетичних напоїв Burn та Gladiator, природної води Bonacqua. Сьогодні на заводі «Кока-Кола Беверіджес Україна» працює 12 ліній з розливу напоїв. Авторитетне видання «International Food Engineering» визнав Київський завод найпрестижнішим та найсучаснішим серед усіх заводів Coca-Cola у Європі. З 2001 року компанія інвестувала у модернізацію виробництва та закупівлю найсучаснішого обладнання більше 4,1 мільйонів Євро.

Відвідали музей історії Coca-Cola, де дізнались про розвиток підприємства та бренду.

іноземні студенти

Конкурс «Містер СНАУ» серед іноземців

Вперше у стінах молодіжно-розважального центру СНАУ 13.03.2013 р. відбувся конкурс для іноземних слухачів підготовчого відділення «Містер СНАУ 2013», який відкрив нові таланти, артистичні можливості та мужність справжніх чоловіків. Конкурс оцінювали поважне журі: проректор з науково-педагогічної та міжнародної діяльності М.О.Соколов, директор Центру по роботі з іноземними студентами О.П.Славкова та начальник відділу по підготовці до вступу у ВНЗ іноземних громадян Ю.О. Толубенко. За титул «Містер СНАУ» змагалися 8 учасників з Туреччини, Сенегалу та Гвінеї.

Конкурсна програма складалася з 4 етапів: «Візитна картка», «Прес-конференція», ігрові конкурси «Розпізнай предмет», «Танці народів світу» та «Домашнє завдання». Спеціальними гостями свята стали: Нарзієва Клара - студентка з Туркменістану та Мухаммад Іммамалік Барао з Нігерії, які підкорили серця глядачів своїм чарівним вокалом. Під час кожного етапу конкурсанти дефілювали по сцені, демонструючи своє національне вбрання та колорит, на кожному етапі учасники показали свою мужність, освіченість, інтелект, знання російської та української мови, талановитість та вміння тримати себе на сцені. Кожен конкурсант зміг не тільки яскраво показати себе у різних випробуваннях, але й познайомити всіх присутніх в залі зі своєю культурою та національними особливостями.

Надзвичайно важко було обрати володаря головного титулу, адже всі конкурсанти проявили себе з найкращої сторони, тому кожен учасник отримав свою нагороду, яка відобра-

жала його особливості: «Містер Вишуканість» - Мухаммад Ілдірим (Туреччина), «Містер Посмішка» - Агірман Мазлум (Туреччина), «Містер Артистизм» - Енгін Ібрахім (Туреччина), «Містер Елегантність» - Дукуре Нфах Амара (Гвінея), «Містер Ерудит» - Зірек Махсун (Туреччина). Головні титули отримали: 2 віце містер - Ндіає Абдулає (Сенегал), 1 віце містер - Сума Бекайє (Гвінея). Титул переможця конкурсу «Містер СНАУ 2013» отримав представник Туреччини, слухач підготовчого відділення групи 1208 Камар Мерван.

Гаряча підтримка залу, тепла атмосфера та позитивні емоції - свідчення того, що свято краси, мужності та талантів вдалося. Переможці, які посіли призові місця, готуються до загальноуніверситетського конкурсу «Містер СНАУ 2013».

Вітаємо наших студентів-іноземців та бажаємо подальших перемог у творчих конкурсах та навчанні!

СВЯТО

Посміхайтесь, панове!

1 Квітня - День Сміху, - є неофіційним всенародним святом. От тільки, на відміну від більшості свят, історія Дня Сміху, що також називається День Дурня (April Fools' Day або All Fool's Day), сповнена безліччю незрозумілих моментів. Звідки походить це свято - з Франції, Мексики, Англії чи Швеції - до кінця не ясно. Адже воно не пов'язане ні з релігійними, ні з історичними традиціями жодної з країн світу.

Припускають, що це свято має спільні корені з античними днями весни, коли населення стародавніх міст і сіл збиралося в лісах і галях і влаштовувало оргії з піснями, танцями, жертвоприношеннями богам. Стародавні греки вважали, що людина повинна обов'язково сміятися. Вони стверджували, що сміх очищає, і навіть називали такий стан «катарсис» - очищення сміхом. Саме в античний період історії виникли анекдоти - короткі гумористичні оповідання, а також епіграми - дотепні короткі написи.

Про історію Дня Сміху одне достеменно відомо - вже приблизно 2000 років тому в Стародавньому Римі святкували щось схоже на сьогоднішній день сміху, і називалося це свято Днем дурнів.

У Середньовіччі при дворах європейських і азійських правителів стало дуже популярно заводити блазнів. Їх гострі жарти часто знімали напругу, що панувала в королівських палацах. Деякі європейські міста мали цілі династії блазнів - людей, які з покоління в покоління передавали традиції жартів і гумору. При російському дворі теж були блазні, при цьому не тільки з простих сімей. Наприклад, під час правління імператриці Анни Іоанівни блазнями жалували графські і князівські титули.

Існує анекдот, взятий, за переказами, з реального життя. Придворний блазень, проходячи покоями, побачив, що король низько нахилився над своїм улюбленим величезним акваріумом із золотими рибками. Якось примха вдарила блазня в голову, і він, тихенько підкрившись до короля, штовхнув його в спину. Король упав в акваріум і закричав. Прибігли стражники і схопили блазня. Король, вибравшись з води, говорить блазневі: «Ти

будеш негайно страчений, якщо швидко не придумаєш собі виправдання ще більше нахабне, ніж те, що ти зараз зробив!» І той майже миттєво відповів: «Даруйте, Ваша величність, мені просто здалося, що це не Ви, а королева!» Ясна річ, король простив блазня.

У сучасному світі у переддень свята європейські газети і журнали полюбляють публікувати різноманітні жарти та розіграші на 1 квітня. Наприклад, редактори розміщують оголошення про неймовірно дешеві кругосвітні подорожі або цілком серйозно розповідають про шоколадні дерева, що раптово виростили на півночі Великобританії, про інопланетян, які бажають дати інтерв'ю, і т. ін.

З появою Інтернету на перше місце виходять жарти і першоквітневі поздоровлення, які відправляються електронною поштою та SMS.

Іншими словами, перше квітня сьогодні - це зайвий привід для того, щоб продемонструвати почуття гумору і подарувати ще одну посмішку своїм друзям. Тільки важливо пам'ятати, що жарт - це така річ, після якої смішно повинно бути всім учасникам розіграшу. Першоквітневі розіграші, приколи, жарти повинні бути веселими, не образливими і нешкідливими, як, наприклад, ось такі СМС-ки:

Увага! Якщо Ви видалите це смс-повідомлення, у Вашому телефоні оселиться вірус «Корова», який буде злизувати гроші з Вашого балансу.

Шановний абоненте! Щодня ретельно протирайте екран мобілки - Вас погано видно! З повагою, служба спостереження.

Всеукраїнська акція боротьби з лохотроном! Відправ на номер 2345 SMS з текстом «Я не лох». Чим більше ти надішлеш SMS, тим більше ти не лох. Вартість одного SMS - 5 грн.

Вранці не снідаю - думаю про тебе! Вдень не обідаю - думаю про тебе! Вечері не вечерюю - думаю про тебе! Вночі не сплю - їсти хочу!

Підготувала
Олена Мовчан

гумор

Страшне перо не в гусака :)

Якщо хочете миттєво покращити настрій собі та оточуючим, перечитайте «перли» зі шкільних творів. Рецепт перевірений, діє 100-відсотково!

В Італії Гоголь віддыхав от ревизоров.

В клетке сидит мой пернатый друг — хомячок.

Гагарин был первым проходивцем в космосе.

Герасим ел за четверых, а работал один.

Язык у Базарова был тупой, но потом заострился в спорах.

На псарне у Троекурова были гоночные собаки.

Поэты XIX века были легкоранимыми людьми: их часто убивали на дуэлях.

Плюшкин наложил посредне комнаты кучу добра и долго ею любовался.

Князь Нехлюдов был светским человеком и мочился духами.

Охотник широко закрыл глаза и выстрелил.

Полярники дрейфовали на льдине.

Полководцы — смелые люди, они готовы riskовать жизнью других людей.

У Ивана Николаевича была своя цель в жизни, но он в нее не попал.

Летать на костылях непросто, но он научился (о Мересьеве).

Серые волки собираются в стаи по 12 человек.

Миша долго смотрел в зеркало, пока не узнал своего лица.

Когда русские дружинники вышли на поле битвы, из-за кургана выскочило монголотатарское иго.

Не пасуть задніх і україномовні дописувачі:

Колорадський жук - комаха, що має гризучий апарат.

Ззаду у поросят знаходиться кучерявий хвостик, по якому їх відрізняють від інших домашніх тварин.

З поля в город забігали якісь миші і некультурно їли культурні рослини.

Сонячний зайчик стрибав по столу з моєму щоденнику, після чого зник, шкода, що без щоденника.

У лісі цвірінькали солов'ї. Вершник прищепотів коня.

Суворов був справжнім чоловіком і спав з простими солдатами.

Дятел всівся і став гризти дерево.

Селянин був заможний: він мав свиней і дружину.

Корова - це велика тварина з чотирма ногами по кутах.

Довкруги було тихо, неначе всі вимерли... Яка краса!

І собака пішов, з вдячністю виляючи хвостом. Не багато людей могли б так зробити!

фотофакт

Таким ми побачили рідний СНАУ в чудовий весняний день 27 березня 2013 року :)

спорт

Новини спорту

9 березня в м. Конотопі пройшов Чемпіонат області з тхеквондо ВТФ. У чемпіонаті взяли участь 130 спортсменів з різних районів і міст Сумської області. Команду СНАУ представляли 11 студентів-спортсменів, які стали призерами й переможцями в своїх вагових категоріях. Отже, чемпіонами стали: Войтенко Сергій (ІТФ), Жолобко Андрій (БФ), Коврижко Василь (ФВМ); срібними призерами – Козленко Тетяна (ФВМ), Кисіль Дмитрій (ФВМ), Міхно Олександр (ФВМ), Тараненко Ярослав (ФВМ), а бронзу здобули: Коваленко Олександр і Зеленський Андрій з інженерно-технологічного факультету, Ковтун Станіслав (ФАТП) і Прокопенко Сергій (ФВМ).

За підсумками змагань команда СНАУ посіла перше загальнокомандне місце, з чим ми і вітаємо їх та тренера Сергія Хоменка.

15-17 березня 2013 р. у Харкові відбувся Чемпіонат України з бойового багатоборства. Наші студенти-спортсмени дуже серйозно готувались до цих змагань. І ось результат: 12 медалей різного ґатунку у скарбничці нашого університету! Не вперше в.о. завідувача кафедри фізичного виховання майстер спорту України Олександр Петренко продемонстрував свою майстерність, виборовши дві золоті медалі. Зарядившись бойовим духом, вихованці Олександра закріпили його успіх. Отже,

першими стали Стеценко Ігор (співробітник кафедри фізвиховання), Ібрагімов Садик (ФХТ), дві срібних медалі виборола Слобода Людмила (ФАТП), одну срібну – Солодовник Євген (ФАТП), а бронзовими призерами стали Салига Віталій (ФХТ), Коваленко Олександр (ІТФ), Войтенко Сергій (ІТФ), Жолобко Андрій (ПЦБ), Стеценко Ігор.

В рамках Спартакіади СНАУ серед збірних команд факультетів пройшов черговий вид змагань (з шахів). Не можна не відзначити кандидата в майстри спорту України, чемпіона Сумської області серед молоді Таранішена Богдана, який став абсолютним переможцем і вивів команду інженерно-технологічного факультету на перше місце з даного виду спорту. Другою стала збірна команда факультету економіки та менеджменту, а третьою – збірна команда біолого-технологічного факультету.

спортивне життя

Команда Туркменістану перемогла у фіналі

13 березня 2013 р. у спортивному комплексі СНАУ відбувся фінал чемпіонату з міні-футболу серед іноземних студентів. Спортивні змагання на визначення володаря спортивного кубку, в якому брали участь 8 команд, проходили протягом 2 місяців.

Спортивні змагання відбулися за підтримки Центру по роботі з іноземними студентами, профкому студентів та аспірантів, студентського самоврядування та кафедри фізичного виховання. Фінал проходив захоплююче, з безліччю гострих ситуацій і моментів.

У важкій та чесній боротьбі призери місяця серед футбольних команд іноземних студентів розподілилися таким чином:

1 місце - команда «Ашхабад» (Туркменістан, капітан - Ібрагімов Садик);

2 місце - команда «Дружба» (Туркменістан та Туреччина, капітан – Хожаєв Езіз);

3 місце - команда «Africana Football Club» (Гіреція, капітан –Тіон Метью).

Вітаємо переможців і бажаємо подальших спортивних досягнень!

Найгарніші дівчата навчаються в СНАУ

З хвилюванням і з нетерпінням вся коледжанська родина слідувала за конкурсом краси, що проходив у м. Суми 1 березня. І це не випадково, адже учасницею була студентка 132 групи обліково-фінансового відділення коледжу СНАУ Анастасія Захарченко.

Спочатку глядачі побачили чотири виходи 16 конкурсанток: у сукнях від Сумського будинку моди «Петро Сорока», у вечірніх сукнях, у купальниках та у весільних нарядах від сумського дизайнера Марини Пісної. Після чого журі, очолюване представником Національного комітету «Міс Україна» Ігорем Шапоренком, відібрало п'ять фіналісток.

Фіналістки тим часом змагалися в інтелект-конкурсі: кожній треба було відповісти на одне з питань, запропонованих ведучими. Головний титул і корону переможниці конкурсу «Міс Суми 2013» завоювала наша студентка, справжня красуня коледжу Анастасія Захарченко.

Вона отримала можливість представляти місто Суми на національному конкурсі «Міс Україна 2013», який відбудеться в Києві 30 березня.

В якості головного призу переможниця отримала турпутівку в одну із зарубіжних країн. Куди поїхати, Анастасія вибере сама з декількох варіантів, запропонованих Сумською туристичною фірмою, що стала партнером конкурсу «Міс Суми». Крім того, Настю нагородили річним абонементом на обслуговування в одному з Сумських салонів краси.

Вітаючи Анастасію, ми вирішили дізнатися про подробиці життя красуні.

Розкажи, будь ласка, трохи про себе. Де народилася? Де виросла?

Я корінна сумчанка. Навчалася до 5 класу в Олександрівській гімназії, потім перейшла до школи №18, там зустріла кращу подругу Аню. Після закінчення 9 класів вступила до коледжу СНАУ на бухгалтерський облік, вже провчилася два з половиною курси, практично залишилося тільки іспити здати.

Якою ти була у шкільні роки?

Звичайної зовнішності, гадала, що нічим не виділяюсь від інших - скромна звичайна дівчинка, а характер з тих пір особливо не змінився.

А як потрапила на конкурс краси?

Зараз у кожної другої дівчинки є "бук" - альбом з фотографіями. Мене запросила на кастинг мій букер Наталія Масик, я сходила і успішно його пройшла. Треба сказати, я хотіла в цьому конкурсі брати участь: щоб стати впевненіше в собі, навчитися правильно триматися і подавати себе, походити по сцені при повному залі, посміхатися глядачам, одягати гарне вбрання, та й взагалі якесь розмаїття в житті... Я отримала колосальний досвід, велике спасибі організаторам

конкурсу!

Що ти відчула, вперше вийшовши на подіум у відбірковому турі?

У фіналі? Я була задоволена, дійсно по-справжньому, щиро задоволена, адже всі учасниці були гарні і гідні того, щоб стати фіналістками, була серйозна конкуренція, і коли я пройшла у фінал, для мене це була така собі міні-перемога.

Репетиції йшли насичено, не всі витримували напруги, а як ти поєднувала навчання, турботу про сім'ю та підготовку до шоу?

Я звикла змалечку багато працювати, тому навантаження було не особливо напружливим - 2-3 рази на тиждень по 3 години максимум. Мені навпаки подобалося відвідувати репетиції - там є чим зайнятися, тим більше, коли це задоволення. Всі дівчата, не пропускаючи, ходили на репетиції, і, на мою думку, їм це теж не завдавало клопоту, адже на нас ніхто не кричав не ображав, все було спокійно і дуже цікаво. Із навчанням я практично все встигала, тільки от курсову трохи затягнула, але мені дали додатковий час все доопрацювати. А ось про сім'ю мені ще рано піклуватися, це право я надаю батькам і дідусяві з бабусею.

Хто тебе підтримував?

Всі, хто добре до мене ставиться. На наступний день після конкурсу в технікумі друзі та знайомі щиро мене вітали і казали: «Ось бачиш, ми ж говорили, що переможеш». Ну, звичайно ж, батьки, близькі мені люди. На самому конкурсі були присутні мама Інна, брат Марк, дружина брата (для мене дуже гарний друг) Юля і мій хлопець Юра. Було дуже приємно, коли мене оголосили переможницею, дивлюся на них, а вони стрибають від щастя. Взагалі дуже раділи за мене. Дідусь з бабусею цілували мене наступного дня.

Розкажи про свою родину.

У мене відносно велика родина: до 10 років ми жили разом - дідусь, бабуся, мама, тато, брат і я. Тепер я живу з дідусем і бабусею і недалеко від нас мама з татом і з братом та його дружиною. Сильної різниці у відстані я не відчуваю, оскільки весь час приходжу до батьків, а вони до нас. Сім'я у нас дружна, звичайно ж, зі своїми приколами, але іншої я би не хотіла. Практично як родина мені ще стали батьки мого хлопця, у нього чудові мама і тато, які завжди раді мене бачити в їхнім будинку.

А пам'ятаєш свою реакцію на перемогу? Про що ти подумала в той момент, коли тебе назвали Королевою краси?

Перша думка, яка прийшла мені в голову була: «О! Зараз на мене одягнуть корону», а далі не пам'ятаю - все упереміш йшло, була думка про те, як зараз здивовані і раді мої близькі. Ще була думка, швидше б подзвонити дідусеві, ну, і звичайно ж: «Боже, Міс Суми 2013, з ума

зійти!»

Як змінилося твоє життя після конкурсу?

В принципі, грандіозно нічого не помінялося, от тільки на кастинги всякі їздити стала. На конкурс «Міс Україна 2013» поклали. Звичайно ж, отримала купу привітань, ну й негативного трохи отримала, але то все дурниці, головне, що перемогла і для себе, рідненької, зробила приємний подарунок.

Який твій улюблений вид відпочинку?

Таких багато, я взагалі люблю відпочивати, це моє хобі. Наприклад, звичайні посиденьки в кафе з друзями або ж повалятися на пляжі. Ще дуже люблю виїжджати літнім днем в гарну погоду на природу з шашликами.

Чим любиш займатися?

Плавати, не просто ходити в басейн і пливти туди-сюди, а проплисти озеро, пострибати з обриву, попірнати... Недарма мені це все подобається - я все ж таки дуже спритна та успішна.

А які маєш недоліки?

Ідеальних людей залишилися одиниці, і я напевно чи вхожу до їх числа. Бували іноді запальна, але особа серйозних недоліків я за собою не помічала, та й друзі теж. А зовнішні недоліки - це вже кожному своє, як то кажуть!

Чому ти пов'язала свою професію з сільським господарством?

Я послухала маму і пішла навчатися туди, куди вона мені порадила і, знаєте, я поки не шкодую, що пішла саме в цей коледж. Тут дуже компетентні викладачі, дружня атмосфера, гарна матеріальна база, живописне місце знаходження. І професія на всі часи буде затребуваною - економісти та бухгалтери потрібні завжди. І я думаю, що зможу влаштуватися на вигідну та перспективну роботу. Напевно, ніколи і не шкодую, що пішла в коледж СНАУ, особисто мені дуже подобається цей навчальний заклад.

Де збираєшся вчитися далі?

Планую вступати до Сумського національного аграрного університету, поглиблювати свої знання в бухгалтерії. Я гадаю, що це на сьогоднішній день найперспективніший університет для мене. І закордонна практика там розповсюджена, і можливість отримати гідну освіту.

І останнє, банальне, питання: ти будеш плани на майбутнє?

Знаєте, як кажуть: «хочеш насмішити Бога, розкажи йому про свої плани», тому я особливо не роздумую про те, що буде завтра. Одним словом, живу сьогоднішнім днем. Тільки одна мрія, яку я буду потихеньку перетворювати в реальність - це побачити Лондон, дуже люблю це місто. І сподіваюся, що СНАУ мені в цьому допоможе.)

Анастасіє, ми бажаємо тобі успіхів і здійснення всіх планів та мрій!

Розмовляла Лариса Самсоненко

Студ Міс України

КОНКУРС КРАСИ, КМІТЛИВОСТІ ТА ТАЛАНТУ В СТИЛІ «БОНД»!

18 квітня **18.00**

БильБой

Студ Міс Сумщини

Підтримай представницю свого ВНЗ!

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СПОНСОР

СУМСЬКИЙ РЕЙТОН

Меридіан Ретейл

ДРУГ

ІНФОРМАЦІЙНИ ПАРТНЕРИ

ХАРПІ

Замовлення квітів — (066) 45-55-032 Замовлення столиків — (095) 448-41-24

ПРОФКОМ студентів та аспірантів

ВИХОВНИЙ ВІДДІЛ

Студентське Самоврядування

10 квітня в 17.00

МИСТЕР СНАУ

2013

ТЕМА: «НАШІ ЛЮБИМІЕ ФИЛЬМЫ»

МРЧ СНАУ